

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce: **J. K.**, narozený xxx,
bytem xxx,
zastoupený JUDr. Martinou Tesařovou, advokátkou,
sídlem Hořelická 1230/39, 25219 Rudná

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**,
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve věci Magistrátu hlavního města Prahy č. j. MHMP 1669769/2024,

takto:

- I.** Řízení se zastavuje.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobci se vrací část soudního poplatku z podané žaloby v částce 1 000 Kč, která bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Městského soudu v Praze.

Odůvodnění:

- Žalobce podal dne 31. 10. 2024 u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného Ministerstva dopravy ve věci rozhodování v odvolacím řízení proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy.
- V žalobě uvedl, že dne 26. 6. 2024 podal u Magistrátu hlavního města Prahy žádost o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, kterou požádal o poskytnutí jednoho dokumentu.
- Magistrát hlavního města Prahy dne 12. 8. 2024 jako povinný subjekt vydal rozhodnutí č. j. MHMP 1669769/2024, kterým žádost žalobce dle § 2 odst. 3 informačního zákona v jedné části a § 11 odst. 2 písm. a) informačního zákona v druhé části, odmítl.
- Jelikož žalobce s rozhodnutím o odmítnutí žádosti nesouhlasil, podal dne 26. 8. 2024 odvolání dle § 16 odst. 1 informačního zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

5. Žalovanému pak vznikla povinnost o odvolání rozhodnout ve lhůtě 15 dnů, tedy do 25. 9. 2024, což se však nestalo.
6. Žalobce proto dne 27. 9. 2024 podal podnět k uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 3 *in fine* správního řádu, který adresoval Úřadu pro ochranu osobních údajů.
7. Úřad pro ochranu osobních údajů na podnět k uplatnění opatření proti nečinnosti v zákonné lhůtě nezareagoval, a ani žalovaný o odvolání nerozhodl.
8. Tím tak byla splněna podmínka k podání žaloby, spočívající v bezvýsledném vyčerpání prostředku ochrany proti nečinnosti, s nímž právní předpis spojuje přípustnost žaloby na ochranu proti nečinnosti, a žalobce v žalobě žádal, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o odvolání žalobce ze dne 23. 9. 2024.
9. Dne 5. 12. 2024 bylo soudu doručeno podání žalobce, kterým vzal svou žalobu zpět.
10. Tento procesní úkon žalobce odůvodnil skutečností, že dne 25. 11. 2024 vydal žalovaný rozhodnutí č.j. MD-65239/2024-072/2, který rozhodl o žalobcově odvolání, s tím, že rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Žalobce proto navrhl, aby soud řízení o žalobě zastavil a aby žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení.
11. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
12. Podle ust. § § 37 odst. 4 soudního řádu správního může *navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.*
13. Podle ust. § 47 písm. a) soudního řádu správního *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.*
14. Jelikož žalobce vzal žalobu v celém rozsahu zpět, soud řízení zastavil.
15. Pokud jde o náhradu nákladů řízení, podle ust. § 60 odst. 3 soudního řádu správního, *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.*
16. Soud považuje za nesporné, že žalobce vzal svou žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného – předmětem žaloby byla ochrana proti nečinnosti žalovaného při rozhodování o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 12. 8. 2024 a důvodem ke zpětvzetí byla nesporně skutečnost, že žalovaný dne 22. 11. 2024 (tedy po podání žaloby) své rozhodnutí v odvolacím řízení vydal.
17. Jestliže tedy žalobce vzal žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného, má obecně právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé soudního řádu správního.
18. Soud však vzal v úvahu ust. § 60 odst. 7 soudního řádu správního, podle něhož *jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.*
19. V projednávané věci pak soud takové důvody zvláštního zřetele hodné shledal.
20. Soud především odkazuje na usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 9. 2013, č.j. 22 A 66/2013 – 24, jehož právní věta zní: „*Zvažuje-li soud při rozhodování o náhradě nákladů řízení dle § 60 s. ř. s. otázku, zda náklady spojené se zastupováním advokátem lze považovat za náklady účelně vynaložené, neměl by pouštět ze zřetele i samotný účel procesu jako takového. Jeho účelem je poskytování ochrany porušeným nebo obroženým skutečným subjektivním hmotným právům a právem chráněným zájmům. V souladu s tímto vymezením účelu soudního procesu nejsou situace, kdy se řízení vede nikoliv kvůli věci samé, ale kvůli částce, která může být přiznána na náhradě nákladů řízení; nelze připustit, aby soudní řízení bylo odtrženo od jeho skutečného společenského poslání a aby se místo poskytování ochrany stalo výlučně nástrojem sloužícím k vytváření snadného a nijak neodůvodněného zisku na úkor protistrany.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

21. Krajský soud v rozhodnutí dále uvedl: „Krajský soud po zhodnocení všech shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že žalobce svým typizovaným jednáním – opakovaným podáváním ztypizované žaloby na ochranu proti nečinnosti ve spolupráci stále s tímž advokátem v situaci, kdy se očekává učinění procesního úkonu nečinného orgánu – nesleduje cíl, k němuž je soudní řízení určeno (vydání požadovaného rozhodnutí), ale naopak tímto způsobem toliko generuje náklady soudního řízení. V této souvislosti nelze odhlížet od toho, že obsahově stejná podání jako jsou podávány žaloby proti nečinnosti (odkaz na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15.11.2012 č.j. 2 Ans 13/2012-14) produkuje žalobce sám i bez advokátní pomoci, čehož je v nyní posuzovaném případě zjevným příkladem žalobcovu podání ze dne 27.5.2013.“
22. Soud předně uvádí, že mu je z úřední činnosti známo, že žalobcova zástupkyně advokátka JUDr. Martina Tesařová podala v době od 20. 8. 2024 4 u zdejšího soudu již 19 žalob na ochranu proti nečinnosti, z toho 14 žalob proti Ministerstvu dopravy, případně proti Magistrátu hlavního města Prahy či jinému krajskému úřadu. Tyto žaloby se zpravidla týkají obdobných případů, kdy žalobce požaduje po Magistrátu hlavního města Prahy, resp. krajském úřadu, konkrétní dokumenty a následně žalobou brojí buď proti nečinnosti povinného subjektu či žalovaného. Opakují se i jména žalobců - žalobce podal tři takové žaloby, pan M. Š. sedm, pan J. K. tři žaloby.
23. Soud má vzhledem k obsahu a četnosti těchto žalob za to, že podávání takového množství žádostí o informace jednoho žadatele v samostatných žádostech neúměrně zatěžuje jak správní orgán, tak soud následným podáváním žalob na ochranu proti nečinnosti takovými žádostmi zahlceného správního orgánu, popřípadě orgánu odvolacího. Podat jednu žádost a v ní požádat o zaslání všech požadovaných dokumentů se jeví jako úsporné a logické řešení. Žalobce se tak do značné míry podílel na tom, že správní orgán nebyl schopen o jeho žádosti rozhodnout v zákonné lhůtě. Následné podávání žalob na ochranu proti nečinnosti shledává soud s ohledem na shora uvedenou judikaturu šikanózním výkonem práva, který nelze ze strany soudu podporovat. Tento postup žalobce proto představuje podle soudu důvod zvláštního zřetele hodný odůvodňující nepřiznání nákladů řízení ve smyslu ust. § 60 odst. 7 soudního řádu správního.
24. O vrácení soudního poplatku rozhodl soud podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobce vzal žalobu zpět před prvním jednáním ve věci samé. Soudní poplatek za podanou žalobu v této věci činil 2 000 Kč, proto soud vrátí žalobci část soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek žalobci vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, a to na účet žalobce, jenž byl při zaplacení poplatku jako plátce dostatečně určitě identifikován.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 20. února 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu